

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Tdo/58/2020
Identifikačné číslo spisu:	0018010485
Dátum vydania rozhodnutia:	02.06.2021
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Kostolanská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2021:0018010485.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z JUDr. Jany Serbovej a členov senátu JUDr. Ivety Macejkovej, PhD., LL.M. a JUDr. Petra Kaňu na verejnom zasadnutí konanom 2. júna 2021 v Bratislave, v trestnej veci obvineného Ing. F. A. pre zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, o dovolaní ministerky spravodlivosti Slovenskej republiky proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 8To/25/2019 zo 14. októbra 2019, takto

rozhodol:

Podľa § 392 ods. 1 Trestného poriadku dovolanie ministerky spravodlivosti Slovenskej republiky s a z a m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Michalovce, sp. zn. 8T/90/2018 zo 17. decembra 2018, bol obvinený Ing. F. A. podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku oslobodený spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Michalovce, sp. zn. Pv/17/8807 z 26. júla 2018, pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, ktorého sa mal obvinený dopustiť na tom skutkovom základe, že

- od presne nezisteného času do 15.40 hod. dňa 9.11.2017 v osobnom motorovom vozidle zn. B. XXXd, čiernej metalízy, ev. č. F. XXX M., VIN: N., rok výroby XXXX, ktoré bolo odstavené na ul. Y. v F., na parkovisku pred pohostinstvom X., neoprávnenne prechovával v odkladacom priestore na strane spolujazdca predmetného vozidla sklenenú fľašu s uzáverom, ktorá podľa znaleckého posudku obsahovala sušené vrcholky rastliny konope (Cannabis) o celkovej hmotnosti 1,50 g s priemerným 13,2 % obsahom THC, ktoré zodpovedá 7 až 20 bežným jednotlivým dávkam drogy, v úložnom priestore vo dverách vodiča drvičku na tabak, v ktorej sa nachádzali sušené vrcholky rastliny konope (Cannabis) o celkovej hmotnosti 1,06 g s priemerným 17,7 % obsahom THC, ktoré zodpovedá 6 až 19 bežným jednotlivým dávkam drogy, v stredovej lakt'ovej opierke uzatvárateľné igelitové vrečko, ktoré obsahovalo sušené vrcholky rastliny konope (Cannabis) o celkovej hmotnosti 0,61 g s priemerným 15,6 % obsahom THC, ktoré zodpovedá 3 až 10 bežným jednotlivým dávkam drogy, pričom tieto látky patria do skupiny

omamných, psychotropných látok, jedov a prekursorov, ktorých výroba a držanie je v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zakázaná, a na sedadle vodiča predmetného vozidla neoprávnene prechovával uzatvárateľné igelitové vrečko, ktoré obsahovalo 3 ks plastových vreciek s obsahom morfológicky zhodným kryštalickým materiálom hnedej farby s obsahom metamfetamínu s prímiesou metylsulfonylmetánu o celkovej hmotnosti 24,32 g (9,71 g, 9,79 g, 4,82 g), v ktorom bol stanovený priemerný 65,4 % obsah metamfetamínu, ktoré zodpovedá 398 až 1591 bežným jednotlivým dávkam drogy, v stredovej lakt'ovej opierke digitálnu váhu v čiernom puzdre, uzatvárateľné igelitové vrečko s obsahom metamfetamínu s prímiesou metylsulfonylmetánu o celkovej hmotnosti 1,77 g s priemernou koncentráciou 59,1 % metamfetamínu, ktoré zodpovedá 26 až 105 bežným jednotlivým dávkam drogy, bielu ponožku, v ktorej sa nachádzalo plastové vrečko s obsahom bielej kryštalickej látky s obsahom metylsulfonylmetánu o celkovej hmotnosti 22,42 g so stopovým (nevážiteľným) množstvom metamfetamínu, pričom tieto látky patria do skupiny omamných, psychotropných látok, jedov a prekursorov, ktorých výroba a držanie je v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zakázaná.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie prokurátor, ktoré Krajský súd v Košiciach uznesením, sp. zn. 8To/25/2019 zo 14. októbra 2019, podľa § 319 Trestného poriadku zamietol.

Proti predmetnému uzneseniu Krajského súdu v Košiciach podala dovolanie ministerka spravodlivosti z dôvodu podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku.

V písomnom odôvodnení dovolania namietala postup oboch súdov pri oslobodení obvineného spod obžaloby, ktorých argumentácia spočívala v tom, že príslušníci polície vykonávali voči osobe obvineného sledovanie a to bez príslušného príkazu v zmysle § 113 Trestného poriadku. Na túto okolnosť podľa súdov poukazujú samotné záznamy OR PZ Michalovce zo dňa 07., 08., a 09.11.2017 z operatívneho zisťovania informácií, podľa ktorých bol obvinený sledovaný už dva dni pred vykonaním prehliadky motorového vozidla a zaistenia vecných dôkazov. Uvedené potom spôsobilo aj následnú nezákonnosť vykonania tak prehliadky motorového vozidla ako aj zaistenia vecných dôkazov-omamných a psychotropných látok. Nakoľko v danej veci pre nezákonnosť nebolo možné použiť uvedené dôkazy v trestnom konaní, museli súdy rozhodnúť o oslobodení obvineného spod obžaloby, nakoľko nebolo preukázané, že skutok spáchal obvinený. S týmto právnym názorom sa dovolateľka nestotožňuje.

V prípade rozhodnutí oboch súdov, tieto poukazovali na okolnosti sledovania obvineného, ktoré vyplývajú zo záznamov príslušníkov 1. operatívneho oddelenia OR PZ Michalovce. Podľa záznamu z operatívneho zisťovania informácií podľa čl. 8 N MV SR č. 92/2016 o operatívno-pátracej činnosti zo dňa 7.11.2017, bola operatívnou činnosťou získaná informácia, že osoba F. A. ponúka na predaj pervitín a marihuany a to na rôznych miestach v meste Michalovce. Uvedená osoba sa po meste pohybuje na H. zn. B., čiernej farby, kde tovar má zvyčajne vo vozidle.

Podľa záznamu z operatívneho zisťovania informácií podľa čl. 8 N MV SR č. 92/2016 o operatívno-pátracej činnosti zo dňa 8.11.2017, bola operatívnou činnosťou polície získaná informácia, že dňa 9.11.2017 v popoludňajších hodinách v meste Michalovce na ul. D., má dôjsť k predaju drog, a to marihuany a pervitínu osobou Ing. F. A.. Uvedená osoba by sa mala pohybovať na H. zn. B., ev. č. F. XXX M., čiernej metalízy, evidované na osobu Q. A. alebo na H. ev. č. F. XXX M., šedá metalíza, evidované na F., Q. Čo sa týka osoby F. A. bolo zistené, že menovaný je vo vozidle zamknutý a do vozidla pustí iba osobu, ktorej odpredáva drogy.

Podľa záznamu z operatívneho zisťovania informácií podľa čl. 8 N MV SR č. 92/2016 o operatívno-pátracej činnosti zo dňa 9.11.2017 (ktorý bol vyhotovený už po zadržení obvineného), bola operatívnou činnosťou polície získaná informácia, že F. A. má mať vo vozidle zn. B., ev. č. F. XXX M., G., nezistené množstvo omamných a psychotropných látok a mal by sa pohybovať s týmto vozidlom v uličkách bytovej zástavby v časti B. O. v Michalovciach. Následne bol zaznamenaný pohyb osoby F. A. na uvedenom vozidle a následne bolo predmetné vozidlo kontrolované dňa 9.11.2017 v čase o 13,30 hod na parkovisku pred pohostinstvom X. na ul. Y. po tom, čo vodič A. zaparkoval vozidlo na uvedenom parkovisku a sedel v aute.

Z výpovede príslušníkov z 1. operatívneho oddelenia OKP OR PZ Michalovce vyplýva, že o obvinenom mali informácie, že predáva drogy v meste Michalovce a k najbližšiemu predaji drog touto osobou by malo dôjsť v popoludňajších hodinách dňa 9.11.2017 pred pohostinstvom X.. Z uvedeného dôvodu predmetný deň čakali už počas obeda na parkovisku pred pohostinstvom a očakávali, či obvinený príde. Po tom ako ho zbadali, dali svojmu nadriadenému informáciu, že obvinený sa už nachádza pred pohostinstvom.

Na základe uvedených dôkazov nemožno však uzavrieť, že by v danej veci došlok sledovaniu osoby F. A. pred realizáciou prehliadky motorového vozidla a zaistení drog u obžalovaného. Zo všetkých záznamov, ako aj z výpovede príslušníkov polície vyplýva, že polícia na základe operatívnej činnosti disponovala iba určitými kriminálnymi informáciami ohľadom možnej protiprávnej činnosti osoby obvineného. Je zrejmé, že vo všetkých záznamoch ide len o informáciu, ktorú polícia zistila z neurčitého zdroja, ktorý s veľkou pravdepodobnosťou podlieha utajeniu v zmysle zák. č. 215/2004 Z .z. Keďže príslušníci polície boli zbavení mlčanlivosti ohľadom informácií vzťahujúcich sa na trestné konanie, avšak neboli zbavení mlčanlivosti ohľadom utajovaných skutočností podľa § 38 zák. č. 215/2004 Z .z. Z tohto dôvodu neboli oprávnení poskytnúť súdu informácie ohľadom toho, na základe akej operatívnej činnosti získali informácie o osobe obvineného a jeho činnosti.

Pri výsluchu svedkov na hlavnom pojednávaní, obaja príslušníci pri otázkach ohľadom zdroja informácií poukázali na to, že nie sú oprávnení vyjadrovať sa, pravdepodobne s ohľadom na to, že išlo o utajovanú informáciu, vo vzťahu ku ktorej neboli mlčanlivosti zbavení. V tejto súvislosti poukázala na ustanovenia § 39 a § 41 zák. č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore. Práve táto forma spolupráce jednotlivcov s Policajným zborom musí byť operatívnymi pracovníkmi zdôvodnená a musí byť obojstranne dodržaná zásada mlčanlivosti. Práve použité osoby konajúcej v prospech PZ je formou operatívno-pátracej činnosti, ktoré podlieha prísnemu utajeniu, na ktoré bolo poukazované príslušníkmi v rámci ich výpovedí.

Základom a podstatou odhaľovania trestnej činnosti zisťovania páchatel'ov trestných činov je dôsledná práca s informáciami. V procese následnej analýzy týchto informácií sa potvrdzuje alebo vyvracia konkrétne podozrenie a vytvárajú sa podmienky pre ďalší postup, v danom prípade pre realizáciu prehliadky vozidla podozrivej osoby, zaistenia dôkazných materiálov a zadržanie osoby. Zároveň možno poukázať na to, že v rámci získania kriminálnej informácie z „neznámeho“ zdroja, ktorá poukazovala na protiprávnu činnosť obvineného, by bol postup príslušníkov vo forme sledovania obvineného nelogický. Z poskytnutých informácií disponovali príslušníci pomerne konkrétnymi informáciami o možno predaji drog obvineným, pričom na preverenie týchto informácií bolo efektívnejšie a jednoduchšie počkať na prípadného páchatel'a na mieste, ktoré bolo uvedené v informácii a tak preveriť konanie údajné protiprávne konanie obvineného. Až zaistením omamných a psychotropných látok priamo u obvineného bolo možné obviniť konkrétnu osobu.

V zmysle uvedeného možno logickou dedukciou dospieť k názoru, že samotné sledovanie obvineného by s ohľadom na špecifickosť získaných informácií bol neúčelný a prípadne aj zdĺhavý proces, ktorý by v podstate nepriniesol žiadny úžitok a to s ohľadom na obsah samotných informácií, ktorými orgány činné v trestnom konaní disponovali.

V uvedenej veci je možné poukázať aj na to, že Krajský súd v Košiciach svoju dedukciu o nezákonnosti vykonaných dôkazov resp. sledovania obvineného, predniesol už v rozhodnutí o sťažnosti proti rozhodnutiu okresného súdu o vzatí obvineného do väzby. Taktiež oba súdy nepresne poukázali na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, nakoľko išlo o prípady, ktoré nemajú žiadny súvis s prejednávanou vecou. V prípade obvineného po získaní relevantných informácií, orgány činné v trestnom konaní postupovali práve trestno-procesným postupom, kedy si príslušníci PZ pred prehliadkou vozidla obvineného riadne dožiadali príkaz nadriadeného príslušníka s predchádzajúcim súhlasom prokurátora podľa § 101 ods. 1 Trestného poriadku (č .l. 132), prehliadka vozidla bola teda vykonaná zákonným spôsobom. Naopak dôkazy zistené pri prehliadke motorového vozidla obvineného je potrebné považovať za zákonne získané a s prihliadnutím na ďalšie vykonané dôkazy, výpovede svedkov, závery znaleckých posudkov je možné spoľahlivo poukázať na vinu obvineného zo žalovaného trestného činu.

Z vyššie popísaných dôvodov je preto namieste konštatovať, že rozhodnutím krajského súdu a postupom, ktorý mu predchádzal, bol porušený zákon v ustanoveniach § 2 ods. 12 Trestného poriadku, § 285 písm. c) Trestného poriadku, § 319 Trestného poriadku v prospech obvineného Ing. F. A. a je

teda naplnený dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 3 Trestného poriadku. Na záver navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil, že uznesením Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 8To/25/2019 zo 14. októbra 2019, ako aj rozsudkom Okresného súdu Michalovce, sp. zn. 8T/90/2018 zo 17. decembra 2018, bol porušený zákona, napadnuté rozhodnutia zrušil a zrušil aj ďalšie rozhodnutia na ne obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej zrušením došlo, stratili podklad a podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku prikázal Okresnému súdu Michalovce, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

K dovolaniu ministerky sa písomne prostredníctvom svojho obhajcu vyjadril obvinený, ktorý uviedol, že dovolanie ministerky spravodlivosti považuje za nedôvodné, pretože nie je naplnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku. V predmetnej veci dovolateľka tendenčným spôsobom spochybňuje skutkové zistenia ustálené právoplatným rozhodnutím. Je toho názoru, že pri hodnotení dôkazov, ktoré boli vykonané v tejto trestnej veci, nedošlo k žiadnym chybám a taktiež pri ich samotnom vykonaní. V dovolacom konaní nemožno otvárať správnosť skutkových zistení, pretože okolnosti uvedené v skutkovej vete si navzájom skutkovo neodporujú a žiadna okolnosť neodôvodňuje inú právnu kvalifikáciu jeho konania.

Z operatívnych záznamov príslušníkov odboru kriminálnej polície jednoznačne vyplývajú konkrétne údaje o jeho osobe, o konkrétnom type a farbe motorového vozidla, na ktorom sa údajne pohyboval, ako aj konštatovanie o jeho protiprávnej činnosti- predaji drog v meste Michalovce. Z týchto záznamov je zrejmé, že príslušníci polície monitorovali jeho pohyb v meste Michalovce detailne od 7.11.2017 do 9.11.2017 až po miesto, kde bol obmedzený na osobnej slobode po zásahu polície.

V deň jeho zadržania príslušníci polície čakali pred pohostinstvom X. a nešlo o náhodné vykonanie kontroly vozidla, ale o vopred naplánovaný a pripravený policajný zásah na základe informácií získaných o jeho osobe a jeho pohybe v uvedených dňoch. Vzhľadom na skutočnosť, že trestné stíhanie bolo začaté zaistovacím úkonom, je nepochybne zrejmé, že bol sledovaný bez príkazu vydaného v zmysle § 113 Trestného poriadku.

Príprava celého zadržania a kontroly vozidla si vyžadovala určitý časový predstih a činnosť polície bola vopred naplánovaná, pričom išlo o postup v zmysle zákona o Policajnom zbore a nie o trestno-procesný postup v zmysle Trestného poriadku. Za daného stavu bol postup orgánov policajného zboru nezákonný, pretože tento nebol aj za stavu vopred známych relevantných informácií vykonaný postupom podľa Trestného poriadku. Išlo o procesné úkony, ktorými bol získaný dôkaz pre začatie trestného stíhania a následne vznesenia obvinenia. Takto získaný dôkaz bol podľa jeho názoru nezákonný.

Z ustanovení zákona o Policajnom zbore vyplýva, že policajný zbor vykonáva operatívno-pátraciu činnosť iba do okamihu získania potrebných informácií o trestnej činnosti a jej páchatelovi odôvodňujúce začatie trestného stíhania. Pokračovanie v operatívno- pátracej činnosti aj po získaní týchto konkrétnych informácií je vždy nezákonným sledovaním osôb a vecí, ktoré je neoprávneným zásahom do ústavou zaručeného práva na súkromie fyzickej osoby. Následná prehliadka motorového vozidla bola taktiež nezákonná, aj napriek tomu, že bol na ňu vydaný súhlas prokurátora.

Odvolací súd sa v napadnutom uznesení riadne vysporiadal so všetkými dôkazmi, nedopustil sa žiadnych chýb pri ich hodnotení, preto na záver navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie ministerky spravodlivosti podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol alternatívne podľa § 392 ods. 1 Trestného poriadku zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) primárne skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 2 písm. h) Trestného poriadku), oprávnenou osobou (§ 369 ods. 1 Trestného poriadku), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku), na príslušnom súde (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti (§ 374 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku) a že boli splnené podmienky uvedené v § 372 ods. 1 Trestného poriadku.

Najvyšší súd zdôrazňuje, že v zmysle § 385 ods. 1 Trestného poriadku je ako dovolací súd viazaný dovolacími dôvodmi, ktoré sú v dovolaní uvedené, pričom táto viazanosť sa týka vymedzenia chýb vytýkaných napadnutému rozhodnutiu a konaniu, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Trestného

poriadku) a nie právnych dôvodov dovolania v ňom uvedených v súlade s § 374 ods. 2 Trestného poriadku z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Trestného poriadku (R 120/2012 - I.).

Poznamenáva tiež, že dovolanie je jeden z mimoriadnych opravných prostriedkov v rámci trestného konania, ktorý je spôsobilý privodiť prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí a preto ho možno aplikovať iba v prípadoch, ak to je odôvodnené závažnosťou pochybenia napadnutého rozhodnutia súdu.

S ohľadom na povahu dovolacieho konania, ktoré je ako návrhové konanie vždy podmienené návrhom oprávnenej osoby znalej práva - minister spravodlivosti, generálny prokurátor, obhajca v mene obvineného, najvyšší súd je viazaný podaným návrhom do takej miery, že v rámci prieskumu dodržiavania zákonnosti nemôže ísť nad rámec návrhu v ňom špecifikovaných dôvodov dovolania (§ 385 Trestného poriadku).

K námietkam ministerky spravodlivosti uvedenými v predmetnom dovolaní najvyšší súd uvádza, že tak ako prvostupňový súd, tak aj odvolací súd v súlade s rozhodovacou praxou (1Tdo/12/2015, 3Tdo/35/2010, R 47/2013) správne rozhodli, že konanie príslušníkov polície nebolo v súlade so zákonom a teda aj vecné dôkazy, ktoré boli získané pri prehliadke osobného motorového vozidla zn. B. dňa 9. novembra 2017, neboli získané zákonným spôsobom v súlade s Trestným poriadkom.

V zmysle § 119 ods. 2 Trestného poriadku za dôkaz môže slúžiť všetko, čo prispieva na náležité objasnenie veci a čo sa získalo z dôkazných prostriedkov podľa tohto zákona alebo podľa osobitného zákona. Dôkaznými prostriedkami sú najmä výsluch obvineného, svedkov, znalcov, posudky a odborné vyjadrenia, previerka výpovede na mieste, rekognícia, rekonštrukcia, vyšetrovací pokus, obhliadka, veci a listiny dôležité pre trestné konanie, oznámenie, informácie získané použitím informačno-technických prostriedkov alebo prostriedkov operatívno-pátracej činnosti.

Podľa zák. č. 171/1993 Z. z. o policajnom zbore v znení neskorších predpisov

- § 38a ods. 1 operatívno-pátracia činnosť je systém spravidla utajených, spravodajských opatrení vykonávaných Policajným zborom na účely predchádzania, zamedzovania, odhaľovania a dokumentovania trestnej činnosti a zisťovania jej páchatel'ov ... a vypátrania osôb a vecí,

- § 39 ods. 1, 2 a 3 prostriedkami operatívno-pátracej činnosti sa na účely tohto zákona rozumie sledovanie osôb a vecí, monitorovanie osôb a dopravných prostriedkov... . Policajný zbor je oprávnený používať prostriedky operatívno-pátracej činnosti pri odhaľovaní úmyselných trestných činov a pri zisťovaní ich páchatel'ov..., monitorovaním osôb a dopravných prostriedkov na účely tohto zákona sa rozumie spracovávanie informácií o osobách a dopravných prostriedkov v rozsahu údajov podľa Schengenského dohovoru, ktoré získali útvary Policajného zboru pri plnení svojich úloh,

- § 39a ods. 1 kriminálnym spravodajstvom sa na účely tohto zákona rozumie činnosť, ktorou sa utajeným spôsobom získavajú, sústreďujú a vyhodnocujú informácie o trestných činoch a ich páchatel'och a vytvárajú sa podmienky na použitie agenta,

- § 80 ods. 1, 3 policajti sú povinní zachovávať mlčanlivosť o skutočnostiach, s ktorými sa oboznámili pri plnení úloh Policajného zboru alebo v súvislosti s nimi a ktoré si v záujme právnických alebo fyzických osôb vyžadujú, aby zostali utajené pred nepovolanou osobou, povinnosť mlčanlivosti sa nevzťahuje na oznámenie kriminality alebo inej protispoločenskej činnosti. Od povinnosti mlčanlivosti môže oslobodiť minister alebo prezident Policajného zboru.

V zmysle § 113 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku sledovaním osoby a veci sa rozumie získavanie informácií o pohybe a činnosti osoby alebo pohybe veci, ktoré sa vykonáva utajovaným spôsobom, sledovanie možno vykonať v trestnom konaní o úmyselnom trestnom čine, ak možno dôvodne predpokladať, že ním budú získané skutočnosti významné pre trestné konanie. Príkaz na sledovanie

vydáva písomne predseda senátu, pred začatím trestného stíhania alebo v prípravnom konaní prokurátor.

V intenciách tretej vety § 199 ods. 1 Trestného poriadku, ak hrozí nebezpečenstvo z omeškania, začne policajt trestné stíhanie vykonaním zaistovacieho úkonu, neopakovateľného úkonu alebo neodkladného úkonu.

Z citovaných ustanovení je zrejmé, že Policajný zbor operatívno-pátraciu činnosť vykonáva iba do okamihu, pokiaľ nezistí potrebné informácie o páchatelovi a trestnej činnosti odôvodňujúce začatie trestného stíhania. Ak by policajti pokračovali v tejto činnosti aj po získaní týchto informácií, ide vždy o nezákonné sledovanie osôb a vecí, ktoré je neoprávneným zásahom do súkromia fyzickej osoby. Po získaní spomínaných informácií sa preto musí postupovať podľa Trestného poriadku, aby sa zabezpečilo rešpektovanie práva na súkromie patriace medzi základné práva a slobody zakotvené Ústavou Slovenskej republiky a Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Z úradných záznamov je zrejmé, že 7. novembra 2017 príslušníci kriminálnej polície disponovali informáciou, že obvinený ponúka na predaj pervitín a marihuanu, a to na rôznych miestach v meste Michalovce. Uvedená osoba sa po meste pohybuje na H. zn. B., čiernej farby, kde tovar má zvyčajne vo vozidle. Dňa 8. novembra 2017 bola zistená informácia, že 9. novembra 2017 v popoludňajších hodinách v meste Michalovce na ul. I., má dôjsť k predaju drog a to marihuany a pervitínu osobou Ing. F. A.. Uvedená osoba by sa mala pohybovať na H. zn. B., ev. č. F. XXX M., čiernej metalízy, evidované na osobu Q. A. alebo na H. ev. č. F. XXX M., šedá metalíza, evidované na F. spol. s.r.o. Čo sa týka osoby F. A. bolo zistené, že menovaný je vo vozidle zamknutý a do vozidla pustí iba osobu, ktorej odpredáva drogy.

Podľa úradného záznamu z 9. novembra 2017 (ktorý bol vyhotovený už po zadržaní obvineného) bola operatívnou činnosťou polície získaná informácia, že F. A. má mať vo vozidle zn. B., ev. č. F. XXX ED,.. nezistené množstvo omamných a psychotropných látok a mal by sa pohybovať s týmto vozidlom v uličkách bytovej zástavby v časti B. O. v Michalovciach. Následne bol zaznamenaný pohyb osoby F. A. na uvedenom vozidle a následne bolo predmetné vozidlo kontrolované dňa 9.11.2017 v čase o 13,30 hod na parkovisku pred pohostinstvom X. na ul. Y. po tom, čo vodič A. zaparkoval vozidlo na uvedenom parkovisku a sedel v aute.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že príslušníci kriminálnej polície preverovali prvotnú informáciu, keďže na druhý deň mali detailné informácie o osobe obvineného, vozidlách na akých sa pohybuje a taktiež, kde a kedy má prísť k predaju drog. Na základe týchto informácií následne bola pripravená akcia príslušníkmi kriminálnej polície za súčinnosti pohotovostnej motorizovanej jednotky, príslušníci ktorej následne vykonali zadržanie, resp. obmedzenie osobnej slobody obvineného. Vzhľadom k týmto skutočnostiam sa najvyšší súd stotožnil so závermi oboch vo veci konajúcich súdov, ktoré uviedli, že polícia mala v dostatočnom časovom predstihu relevantné informácie o páchatelovi a trestnej činnosti, preto bola povinná postupovať podľa Trestného poriadku a vyžiadať si príkaz na sledovanie.

Na základe uvedeného dovolací súd konštatuje, že sledovanie páchatel'a konkrétnej trestnej činnosti bolo vykonávané bez príkazu príslušného prokurátora podľa § 113 ods. 2 Trestného poriadku, polícia toto sledovanie podľa zák. č. 171/1993 Z. z. už nemala právo vykonávať pre konkrétne znalosti o páchatel'ovi a páchanej trestnej činnosti. Táto okolnosť bola policajtom známa. O tejto skutočnosti bol upovedomený aj nadriadený príslušníkovi kriminálnej polície, ktorý pripravil a koordinoval akciu s ďalšími súčasťami PZ.

Za daného stavu bol postup polície nezákonný a to nielen pokiaľ išlo o sledovanie páchatel'a a pervitínu, ale aj o obmedzenie osobnej slobody, ktorým sa začalo trestné stíhanie a o prehliadku osobného motorového vozidla so súhlasom prokurátora a zaistenie drog, ktoré následne viedlo k vzneseniu obvinenia. Ide o úkony, ktorými sa získal dôkaz podstatný pre začatie trestného stíhania a vznesenie obvinenia. Táto nezákonnosť sa následne preniesla aj na dôkazy získané v prípravnom konaní a na dokazovanie v konaní pred súdom prvého stupňa, bez možnosti napraviť túto nezákonnosť.

Na podklade vyššie uvedeného dovolací súd konštatuje, že v posudzovanom prípade dovolaním namietané dovolací dôvod podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku naplnený nebol, preto dovolanie ministra spravodlivosti na neverejnom zasadnutí uznesením odmietol.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.